

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2016, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Cebotari Vitali, în cauza penală în privința lui

Deicun Iurii Victor, născut la 25 noiembrie 1990, originar din or.Cantemir, domiciliat în or.Cahul, str.Negruzzi 135, ap.15.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 20.02.2015 – 08.10.2015;
2. Instanța de apel: 22.02.2016 – 24.05.2016,
3. Instanța de recurs: 08.08.2016 – 02.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 08 octombrie 2015, Deicun Iurii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.82 Cod penal, la 9 ani închisoare.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Cahul din 06.04.2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Deicun Iurii, la 03 iulie 2014, ora 13.00, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, fiind mascat, a pătruns în apartamentul nr.32 din casa de locuit din str.C.Negruzzi 125, or.Cahul, ce-i aparține lui Cevdari Maria și, deschis a sustras două telefoane mobile de model „iPhone”, în valoare de 10000 de lei fiecare, în sumă totală de 20000 de lei, bani în suma de 8000 de lei, 2050 de euro, echivalentul a 39461,68 lei, 190 de dolari SUA, echivalentul a 2676,8 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari, în sumă totală de 70138,48 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul O.Saganscaia în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie recalificate acțiunile lui Iu.Deicun în baza art.187 alin.(2) Cod penal, invocînd că nu a fost probată sustragerea sumelor de bani invocate de către partea vătămată, declarațiile acesteia fiind pur declarative; - eronat a fost apreciat prejudiciul material ca fiind în proporții mari; - instanța a apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - inculpatul și-a recunoscut parțial vina și s-a căit sincer de faptele comise, iar pedeapsa aplicată este prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2016, au fost admise apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și inculpat, casată sentința și

pronunțată o nouă hotărîre, prin care Deicun Iurii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.c), d) și f) Cod penal, la 6 ani închisoare. În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Cahul din 06.04.2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis

Instanța de apel a constatat că Deicun Iurii, la 03 iulie 2014, ora 13:00, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, fiind mascat, a pătruns în apartamentul nr.32 din casa de locuit din str.C.Negruzzi, 125, or.Cahul, ce-i aparține lui Cevdari Maria, și deschis a sustras două telefoane mobile de model „iPhone”, în valoare de 10000 lei fiecare, în sumă totală de 20000 lei și bani în suma de 1000 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 21000 de lei.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.187 Cod penal – jaful, însă eronat a stabilit că acțiunile acestuia se încadrează în alin.(4) al normei date – jaful săvîrșit în proporții mari.

Pentru cele constatate supra, instanța de apel a pus la bază declarațiile inculpatului, a părții vătămate M.Cevdari și a martorilor T.Ciobanu, S.Cevdari, V.Cozaresco, A.Cevdari și actele cauzei - procesele-verbale de consemnare a plîngerii lui M.Cevdari și de cercetare la fața locului din 03.07.2014, de examinare a banilor în sumă de 584 lei, depistați și ridicați de la inculpat; ordonanțele de recunoaștere și de anexare a banilor și telefoanelor mobile ca corpuri delictive, de restituire a acestora proprietarului din 09.07.2014; rapoartele ofițerilor de investigație din 20.10.2014 și 13,17.02.2015.

În context, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate în partea ce se referă la banii sustrași, sesizînd că acestea sînt inconsecvente și nu se confirmă prin cumulul de probe administrate. Astfel, declarațiile depuse la faza urmăririi penale diferă de cele de la faza cercetării judecătorești, totodată, fiind în contradicție cu cele depuse de mama acesteia, A.Cevdari.

De asemenea, instanța de apel a sesizat că, la inculpat, fiind depistat și reținut la scurt timp după comiterea infracțiunii de către fratele părții vătămate V.Cozaresco, au fost depistate doar două telefoane mobile de model „iPhone” și 584 de lei, rămași din suma sustrasă de 1000 de lei, fapt recunoscut de Iu.Deicun.

Mai mult, potrivit rapoartele ofițerilor de investigație din 20.10.2014 și 13,17.02.2015, inculpatul nu a apelat la serviciile punctelor de schimb valutar din or.Cahul.

La fel, instanța de apel a reținut că, partea vătămată nu a înaintat vreo acțiune civilă pentru restituirea sumelor pretinse a fi sustrate, și anume 2030 de euro, 190 de dolari SUA și 7000 de lei.

Astfel, instanța de apel, dînd o nouă apreciere probelor administrate în faza urmăririi penale și suplimentar administrate în instanța de apel, examinîndu-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a stabilit că acțiunile inculpatului se încadrează în infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit.c), d) și f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin urmare, la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.61, 75 și 85 Cod penal, ținînd cont de gradul de pericol social al

infracțiunii comise de către inculpat, care face parte din categoria celor grave, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, care este caracterizat negativ, că anterior a fost judecat și a comis infracțiunea în termen de probă, că și-a recunoscut vina, de scopul pedepsei penale, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de atitudinea inculpatului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, instanța de apel a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin izolarea lui de societate, cu aplicarea pedepsei închisorii și a prevederilor art.85 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a aplicat în privința inculpatului prevederile art.82 Cod penal, avînd în vedere că lipsește recidiva, Iu.Deicun fiind anterior condamnat condiționat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 7) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele administrate la respectiva cauză penală; - eronat a apreciat că vinovăția inculpatului este dovedită doar în comiterea infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(2) Cod penal și, respectiv, i-a dat faptei o încadrare juridică greșită; - decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; -instanța nu a luat în considerație faptul că apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și de către inculpat au fost depuse peste termen.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești pct.6), 7) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, apelul a fost introdus tardiv.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Cu referire la argumetul recurentului, precum că apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și de către inculpat au fost depuse peste termen, Colegiul penal precizează că potrivit art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În context, Colegiul penal reține că, potrivit procesului-verbal al ședinței din 08 octombrie 2015 (f.d.189, 190 v.1), a fost pronunțat dispozitivul sentinței, iar sentința integrală, i-a fost adusă la cunoștință avocatului O.Saganscaia la 02.11.2015 (f.d.195 v.1), care a declarat apel la 09.11.2015, adică în limita termenului prevăzut de lege (f.d.197-199 v.1). Totodată, sentința redactată în limba rusă i-a fost adusă la cunoștință inculpatului la 03.02.2016, care a declarat apel la 15.02.2016, deci acesta a fost declarat în limita termenului prevăzut de lege (f.d.210-212 v.1)

Prin urmare, instanța de apel corect a considerat apelurile declarate de către avocat în numele inculpatului și de către inculpat, în termen, argumentele recurentului urmînd a fi respinse.

Cu referire la motivele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele administrate la respectiva cauză penală, incorect ajungînd la concluzia că vinovăția inculpatului este dovedită doar în comiterea infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(2) lit.c), d) și f) Cod penal și, respectiv, i-a dat faptei o încadrare juridică greșită, că

decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal consideră că acestea sînt declarative și urmează a fi respinse din considerentele ce urmează.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, just și întemeiat ajungînd la concluzia privind vinovăția lui Iu.Deicun, acțiunile acestuia urmînd a fi reîncadrate de la alin.(4) la alin.(2) din art.187 Cod penal.

Concluziile date instanța și le-a bazat pe probele cauzei, care au fost analizate detaliat și minuțios în textul deciziei, și anume declarațiile inculpatului Iu.Deicun, care a recunoscut că a pătruns în apartamentul părții vătămate de unde a sustras doar telefoanele mobile și o pungă din polietilenă în care se aflau în jur de 1000 lei, care se aflau pe noptieră și nu a dovedit să mai caute în alte locuri, deoarece în odaie a intrat un copil minor și el în grabă a ieșit din apartament; - declarațiile martorului minor S.Cevdari, care a declarat că intrînd în odaie a văzut cum inculpatul căuta prin dulap și pat, dar nu a găsit nimic, nu a văzut ca acesta să fi luat portmoneu, a văzut cum inculpatul a luat telefoanele mobile și o pungă din polietilenă în care se aflau bani în bancnote de 1, 5, 10, 50 lei; - declarațiile analogice ale martorului minor T.Ciobanu, care a concretizat că inculpatul s-a aflat în odaie 5-6 minute, cînd acesta a ieșit, dînsul avea în mîna 2 telefoane mobile și bani care se aflau într-o pungă de polietilenă, iar portmoneu nu a văzut la acesta; - declarațiile martorului A.Cevdari, care a indicat că cunoaște că din apartament s-au sustras telefoane mobile și bani, însă nu cunoaște suma de bani sustrasă, la fel nu cunoaște de către cine au fost adunați banii, și actele cauzei - procesele-verbale de consemnare a plîngerii lui M.Cevdari și de cercetare la fața locului din 03.07.2014, de examinare a banilor în sumă de 584 lei depistați asupra lui Iu.Deicun în momentul reținerii, ordonanțele de recunoaștere și de anexare a banilor ca corpuri și de restituire a acestora proprietarului, rapoartele ofițerilor de investigație din 20.10.2014 și 13.17.02.2015, potrivit cărora nu s-a stabilit ca Iu.Deicun să apeleze la punctele de schimb valutar din or.Cahul.

Instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile părții vătămate M.Cevdari și a martorilor V.Cozenco, A.Cevdari, deoarece sunt contradictorii, se combat una pe alta și nu au fost prezentate probe certe în confirmarea prezenței sumei de bani în valută și lei, nefiind demonstrat faptul că inculpatul a sustras de la partea vătămată portmoneul în care se aflau acești bani.

Reieșind din probele menționate *supra*, Colegiul penal consideră justă concluzia instanței de apel, că în speță nu s-a confirmat sustragerea bunurilor părții vătămate în proporții mari și în astfel de circumstanțe, fapta inculpatului corect a fost reîncadrată în baza art.187 alin.(2) lit.c), d) și f) Cod penal.

Într-o altă ordine de idei, argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele administrate în cauză, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, or, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și, reieșind din prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, nu poate constitui temei pentru recurs.

Din conținutul hotărîrii recurate rezultă că, instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-și concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2016, în cauza penală în privința lui Deicun Iurii, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu